

Κατέρχεται μὲ τὴν συνείδησιν ἡσυχον, ὅτι ἐξεπλήρωσε τὰ καθήκοντα γνησίου ἀντιπροσώπου — ὅχι τῶν ἐπιβητόρων ἱππων, ἐννοεῖται.

..

Ἔχει τὸν λόγον ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Τί νὰ σᾶς εἰπῶ. Ἦτο ἀληθὲς γρανίτης, νεροουλῶτερος μάλιστα ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ὁποίους εἶχε τὸ καλοκαίρι ὁ κ. Γιαννάκης.

Μετὰ τὸν κ. Ἀρχηγὸν ὠμίλησεν ὁ κ. Τρικούπης, ὅστις ἀπέδειξεν ἀληθῶς, ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης εἶνε γρανίτης, διότι ἔλαβε ἓνα καλαμάκι καὶ τὸν ἀπερρόφησε.

..

Ἄλλος ρήτωρ, ὁ κ. Ἀγγελὸς Γεωργαντζᾶς. Ὅμιλεῖ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, τὰ ὅποια πῶς νομίζετε, ὅτι ὀρίζει; Ἀκούσατε:

— «Ὁ στρατὸς καὶ τὸ ναυτικὸν εἶνε οἱ δύο ὀφθαλμοὶ τοῦ ἔθνους, ἐνῶ τὸ ἱππικὸν εἶνε ἡ ὄρασις καὶ ἡ ἀκοὴ τοῦ στρατεύματος».

..

Καὶ μία μυθολογικὴ εἰκὼν τοῦ ἰδίου ρήτορος.

— «Ἐγὼ, ἐγνώριζον, κύριοι, ὅτι μόνον ἡ θεὰ Ἥρα λουομένη εἰς τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν τῶν ὑδάτων τῆς πατρίδος μου ἀναγεννᾶται, ἀλλὰ ὅχι καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ παρακαλῶ τοὺς νομομαθεῖς νὰ μοῦ λύσουν τὴν ἀπορίαν μου καὶ τὸν φίλον μου κ. Μεταξᾶν».

..

Ὁ αὐτὸς ρήτωρ ἐξετάζει τὰ τοῦ ναυτικοῦ καὶ εὐρίσκει πολλὰ μητῶα ἀξιωματικῶν. Μητῶον ἐδῶ, μητῶον ἐκεῖ, μητῶον δεξιᾷ, μητῶον ἀριστερᾷ μητῶον, μητῶον...

Καὶ ὁ κ. Κουκούλεζας:

— Μὰ τί μητρομανία εἶνε αὐτὴ τέλος πάντων!!!

..

Ἄλλη ἐνδειξις μητρομανίας:

— «Υπάρχουν, κύριοι, εἰς, δύο, τρεῖς, πέντε, ἑξ, ὀκτώ, δέκα, ἑνδεκά, δώδεκα, δεκαπέντε οἱ ὅποιοι ἐγεννήθησαν ἐντὸς τοῦ μητρώου τοῦ 1883».

..

Ἀπὸ τὰ μητῶα μεταβαίνει εἰς τὰ σκάφη.

— «Τὰ σκάφη κατεστράφησαν, κύριοι, διότι τὰ σκάφη ἐννοῶ νὰ τὰ περιποιῶνται, διότι, λέγω, τὰ σκάφη...»

Καὶ ὁ κ. Δημητριάδης:

— Διότι λέγεις τὰ σκάφη σκάφη καὶ τὰ σῦκα σῦκα.

..

Κατέρχεται τοῦ βήματος οὗτος καὶ ἀνέρχεται ἄλλος ρήτωρ. Μοῦ εἶπον, ὅτι ἦλθεν ἐπίτηδες ἐκ Κεφαλληνίας διὰ νὰ ὀμιλήσῃ, ἀλλ' οἱ ἀκροαταὶ τρέπονται εἰς ἄτακτον φυγὴν ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει. Ἐχει φαβορίτας, ὀνομάζεται Βαλσαμάκης, ἐνομιζέτο ὁστρακον, διότι κρύπτεται ἀπείρους

μαργαρίτας, ἀλλ' οἱ φυσιοδίφαι ἀνεκάλυψαν, ὅτι εἶνε μαλάκιον.

..

Εἰς μαργαρίτης τοῦ ρήτορος τούτου.

— «Θέλω ἐπικαλεσθῇ πολὺ ὀλίγον τὴν προσοχὴν σας. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν εἶνε ὁ παλαιός, εἶνε τὸ νέφον τὸ ἀναγγέλλον τὴν εὐδίαν, τὸ ἐξατμίζον τὴν δρόσον ἐπὶ τοῦ ἐξαντληθέντος λαοῦ».

..

Συνέχεια:

— «Ὁ κοινορτὸς τῶν συμφερόντων σκοτίζει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ δὲ δρόσος αὐτῶν καθαρίζει τὴν διάνοιαν· διὰ νὰ ἐννοήσητε δὲ τὴν διαφορὰν προκαλῶ τὴν ἐξῆς παρατήρησίν μου εἰς προσοχὴν».

..

Φαίνεται οἱ ἀκροαταί, ὅτι ἤρχιζαν νὰ θαυμάζουν τὸν ρήτορα, διότι ἐξηκολούθησε:

— «Ἐγὼ δὲν εἶμαι οἰκονομολόγος. εἶμαι ἀπλοῦς βουλευτής, ἀπλοῦς ἄνθρωπος...»

Περὶ τοῦ τελευταίου — ὑποθέτω — ἤρχισαν οἱ ἀκροαταὶ ν' ἀμφισβάζωσι, διότι εἶδον πολλοὺς νὰ κινῶσι δυσπίστως τὴν κεφαλὴν.

..

Ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ ρήτωρ αὐτός — ὅστις ἐτελείωσε τοὺς ἀκροατάς του — ἐτελείωσε καὶ ἡ συνεδρίασις. Ἦμην ἑτοίμος ν' ἀναχωρήσω, ὅτε ἤκουσα ἐκ τοῦ πλησίον θεωρείου νὰ φωνάζῃ κάποιος καὶ εἶδον τοὺς κλητῆρας τῆς Βουλῆς νὰ τὸν ἐμποδίζωσι. Αὐτὸς ἐπέμενε ν' ἀντικρούσῃ τὸν κ. Τρικούπην, οἱ κλητῆρες βαναύσως τὸν ἠμπόδιζον τέλος ὑπέκυψεν εἰς τὴν βίαν τούτων. Ἀγνοῶ τί συνέβη μετέπειτα· εἶδον ὅμως, ὅτι οἱ κλητῆρες ἦσαν πολὺ ἐξωργισμένοι καὶ ἔμαθον οὐχὶ ἄργά, ὅτι ἀφίκετο ἐξ Ἰταλίας καὶ καλεῖται Οὐτῆς. Μοῦ εἶπον ἐπίσης, ὅτι εἰς τὴν ἀπονενοημένην ταύτην πράξιν τὸν ἐξώθηθαι οὐχὶ οἱ λόγοι τοῦ κ. Τρικούπη ἀλλὰ ... λόγοι οἰκονομικοί.

Ρευστοχίτη

— Δοιπὸν θὰ ἔχωμεν καὶ ἑξακτον σόνον;

— Μὰ μήπως αὐτὴ εἶνε τακτικὴ;

— Βέβαια ἦτο τακτικὴ εἰς τὴν κωλυσιεργίαν.